

Izvairīšanās no grēka slazda

Elders Jairo Mazzagardi
no Septiņdesmitajiem

Dārgie brāļi un māsas, stāviet stipri un veiciet labas izvēles, kas jums ļaus ēst dzīvības koka augli.

Kādā skaistā, saulainā rītā es uzaicināju savu gandrīz astoņus gadus veco mazmeitu Vikiju pastaigāties ar mani gar ezeru, kas patiesībā ir mūsu skaistās pilsētas ūdenskrātuve.

Mēs laimīgi pastaigājāmies, klausoties kristāldzidrā strauta klusajās čalās, kas tecēja gar mūsu ceļu. Ceļam abās pusēs bija skaisti, zaļi koki un saldi smaržojošas puķes. Mēs varējām dzirdēt putnus dziedam.

Es vaicāju savai zilacainajai, priecīgajai un nevainīgajai mazmeitai, kā viņai iet ar gatavošanos kristībām.

Viņa atbildēja ar pretjautājumu: „Vectēv, kas ir grēks?”

Es klusi lūdzu pēc iedvesmas un centos atbildēt tik vienkārši, cik spēju: „Grēks ir apzināta nepaklausība Dieva baušļiem. Tas apbēdina Debesu Tēvu, un tā sekas ir ciešanas un bēdas.”

Jaušami nobažījusies viņa man vaicāja: „Un kā tas var mūs pakļaut?”

Jautājums, pirmkārt, liecina par nevainību, taču tas atklāj arī bažas par to, kā izvairīties no iepriekšējiem grēkiem.

Lai viņa skaidrāk saprastu, es izmantoju apkārt esošos dabas elementus kā uzskates līdzekļus. Ejot tālāk pa ceļu, mēs pie dzeloņstieņu žoga atradām ļoti lielu akmens stabu; tā bija masīva būve ar ziediem, krūmiem un nelieliem kokiem, kas tam auga apkārt. Laika gaitā šie augi kļuva lielāki par pašu stabu.

Es atcerējos, ka nedomājot tālāk pa šo ceļu atradās vēl viens stabs, ko jau maz pamazām, gandrīz nemanāmi bija nomākuši apkārt esošie augi. Es iedomājos, ka stabs nespētu saprast, ka, neskatoties uz tā stiprumu, to varētu aplenkt un iznīcināt vārgi augi. Stabs varētu domāt: „Nav nekāda problēma. Es esmu liels un stiprs, un šis mazais augs man nenodarīs nekādu kaitējumu.”

Līdzās esošajam kokam augot lielākam, stabs to sākumā nepamana; tad stabs sāk priecāties par ēnu, ko sniedz koks. Taču koks turpina augt, un tas aptver stabu ar diviem zariem, kas no sākuma šķiet nespēcīgi, taču laika gaitā savijas un ieskauj stabu.

Stabs joprojām neaptver, kas notiek.

Drīz vien savā pastaigā mēs atradām stabu, par ko runājām. Tas bija izrauts no zemes. Mana mazā mazmeita izskatījās dziļi iespaidota un vaicāja man: „Vectēv, vai tas ir grēka koks?”

Tad es viņai paskaidroju, ka tas bija tikai simbols vai piemērs tam, kā grēks mūs var pakļaut.

Es nezinu, kādu ietekmi mūsu saruna uz viņu atstās, taču tas man lika padomāt par daudzajām grēka sejām un to, kā tas ielien mūsu dzīvē, ja mēs to pieļaujam.

Mums jābūt modriem, jo mazas izvēles var izraisīt lielas sekas, piemēram, agra došanās pie miera vakarā un agra celšanās — tam arī ir sekas. Mācība un Derības 88:124 mūs māca: „Celieties agri, lai jūsu ķermeņi un jūsu prāti varētu tikt stiprināti.” Tie, kuri agri dodas gulēt, pamostas atpūtošies, ķermenim un prātam esot Tā Kunga stiprinātiem un svētītiem paklausības dēļ.

Tas, kas var šķist maznozīmīgs, piemēram, vēla došanās gulēt, lūgšanas nenoskaitīšana, gavēņa izlaišana vai sabata pārkāpšana — šādas mazas kļūmes — maz pamazām liks mums zaudēt jutīgumu, ļaujot mums darīt ko sliktāku.

Kad es biju pusaudzis, mans vakara zvans bija 22:00 vakarā. Mūsdienās tas ir laiks, kad daži dodas laukā, lai izpriečātos. Tomēr mēs zinām, ka tieši naktī notiek dažas no sliktākajām lietām. Tumšo stundu laikā daži jaunieši dodas uz vietām, kur ir nepiedienīga vide, kur mūzika un vārdi neļauj viņiem būt ar Svētā Gara klātbūtni. Tad, šādos apstākļos, viņi kļūst par vieglu upuri grēkam.

Bieži kļūstam par grēka upuri, kad kāds izvēlas draugus, kuru standarti nesaskan ar evaņģēliju, un, lai kļūtu populārs vai pieņemts vienaudžu vidū, cilvēks pārkāpj evaņģēlija principus un likumus, ejot lejup pa ceļu, kas nesīs tikai sāpes un bēdas šim cilvēkam un viņa vai viņas tuviniekiem.

Mums jābūt modriem, lai neļautu grēkam augt ap mums. Grēka paveidi ir it visur — pat, piemēram, datorā vai mobilajā tālrunī. Šīs tehnoloģijas ir noderīgas un var mums sniegt lielu labumu. Taču to neatbilstoša izmantošana — piemēram, iesaistīšanās laiku iznīcojošās spēlēs, programmas, kas vada jūs uz miesas baudām, vai daudz ļaunākās lietās, tādās kā pornogrāfija, — ir postoša. Pornogrāfija iznīcina raksturu un liek tās izmantotājam iestīgt nevēlamo mūklājā, no kura cilvēks var izkļūt tikai ar lielu palīdzību.

Šis šausmīgais briesmonis rada sāpes un ciešanas gan tās izmantotājam, gan viņa vai viņas nevainīgajiem bērniem, dzīvesbiedram, tēvam un mātei. Miesas baudu auglis ir sarūgtinājums un skumjas. Paklausības un upurēšanas auglis ir piemīlība un bezgalīgs prieks.

Lēmumus par standartiem, pēc kuriem rīkoties, jāpieņem jau iepriekš, nevis tad, kad parādās kārdinājums. Mūsu vadlīnijām jābūt:

- To es darīšu, jo tas ir pareizi, tas nāk no Tā Kunga un tas man sniegs laimi.
- To es nedarīšu, jo tas mani aizvilks prom no patiesības, no Tā Kunga un no mūžīgās laimes, ko Viņš apsola uzticīgajiem un paklausīgajiem.

Tā kā Tēvs zināja, ka mēs veiksīm nepareizas izvēles, Viņš Savā brīnišķīgajā mīlestības iecerē nodrošināja pasaules Glābēju, lai izpirktu visu to cilvēku grēkus, kuri tos nožēlos, kuri nāks pie Viņa, meklējot palīdzību, mierinājumu un piedošanu, un kuri vēlēšies pieņemt Viņa — Jēzus Kristus — Vārdu.

Ja mēs grēkojam, mums nekavējoties jāmeklē palīdzība, jo vienatnē mēs nespējam izkļūt no grēka slazda, tieši tāpat kā žogs, par ko mēs iepriekš runājām, nespēj sevi atbrīvot. Kādam ir mums jāpalīdz atbrīvoties no nāvējošā apskāviena.

Vecāki var palīdzēt, un bīskaps ir Dieva aicināts, lai mums palīdzētu. Viņam mums ir jāatver savas sirdis.

Mācības un Derību 58:42–43 paskaidrots:

„Lūk, tam, kurš nožēlojis savus grēkus, tam tiek piedots, un Es, Tas Kungs, tos vairs nepieminu.

Bet to jūs varat zināt — ja cilvēks nožēlo savus grēkus — lūk, viņš atzīsies tajos un atmetīs tos.”

Dažus mēnešus pēc mūsu pastaigas gar ezeru manu mazmeitu intervēja viņas bīskaps — viņas tēvs — kristīšanai. Pēc intervijas es viņai pavaicāju, kā gāja. Viņa atbildēja, gandrīz vai man pārmetot: „Vectēv, intervija ir konfidenciāla. Tu taču to zini.”

Bīskapi, es ceru, ka jūs šo atbildi uztversit nopietni. Man liekas, ka mana mazmeita krietni pieauga izpratnē pavisam neilgā laikā.

Koks, ko es aprakstīju, atnesa bēdas, sāpes, ciešanas un gūstu, taču pastāv arī cits koks, kas var nest pretējo. Tas ir pieminēts 1. Nefija 8:10–12:

„Un notika, ka es ieraudzīju koku, kura augļi bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu.

Un notika, ka es piegāju un nobaudīju tā augli; un es atklāju, ka tas bija vissaldākais no visiem, kādus es jebkad pirms tam biju baudījis. Jā, un es ieraudzīju, ka tā auglis bija balts un tā baltums pārsniedza visu, ko es jebkad biju redzējis.

Un, kad es nobaudīju tā augli, tas piepildīja manu dvēseli ar ļoti lielu prieku.”

Dārgie brāļi un māsas, stāviet stipri un veiciet labas izvēles, kas jums ļaus ēst dzīvības koka augli. Ja kaut kāda iemesla dēļ jūs esat kļūdījušies vai pametuši ceļu, mūsu roka ir pastiepta jums pretī un mēs jums sakām: „Nāciet. Cerība pastāv. Mēs jūs mīlam, un mēs vēlamies jums palīdzēt būt laimīgiem.”

Debesu Tēvs tik ļoti mūs mīl, ka Viņš ir devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, Jēzu Kristu.

Jēzus Kristus tik ļoti mūs mīl, ka Viņš atdeva Savu dzīvību, izpērkot mūsu grēkus!

Ko mēs esam gatavi dot, lai būtu tīri un saņemtu šo prieku?

Es sniedzu savu liecību par šīm patiesībām Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.